

Józef Niedźwiedź

Komarów, st. 9, gm. loco, woj.
zamojskie, AZP 90-90/13

Informator Archeologiczny : badania 25, 43

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Komarów, st. 9
gm. loco, woj. zamojskie
AZP 90-90/13

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
 Wydział Archeologiczny w Zamościu

Badania prowadził mgr Józef Niedźwiedź. Finansowane przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków Wydział Archeologiczny w Zamościu. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej.

Badania wykopaliskowe przeprowadzono 2-22 lipca 1991 r. Przebadano ok. 50 m² powierzchni, co łącznie z sezonami poprzednimi daje około 2 arów. Założono 3 wykopy (dwa na obrzeżu cmentarzyska — wykop 7 i 8, oraz jeden niewielki w „centrum” cmentarzyska). W wykopach na obrzeżu nie odkryto grobów ciałopalnych, co pozwoliło uchwycić granice cmentarzyska. Pewną niewiadomą jest tylko fragm. północnej granicy.

W wyniku badań odkryto 9 grobów kultury łużyckiej oraz pozyskano materiał wcześniejszych kultur archeologicznych (trzcinińskiej, mierzanowickiej i chyba kultury lubelsko-wołyńskiej ceramiki malowanej) pochodzących z osady. Do ciekawszych zabytków odkrytych na osadzie można zaliczyć: liściak krzemienny, fragm. drapacza, sierp krzemienno-krzemiany i dwuścienną siekierkę krzemianą. Z fragm. ceramiki na uwagę zasługuje karbowany wylew garnka kultury łużyckiej oraz fragm. naczynia sitowatego. Nie odkryto obiektów osadowych.

Z 9 nowo odkrytych grobów kultury łużyckiej 8 było popielnicowych, a jeden jamowy. Wszystkie popielnice miały kształt dwustożkowy. Trzy z nich były amforami, pozostałe bezuche. Trzy popielnice były zdobione kombinacją wąskich żłobków. Stan zachowania naczyń był bardzo zły.

Pewnym novum jeśli chodzi o obrządek pogrzebowy było odkrycie grobu jamowego. Wszystkie nowo odkryte groby nie posiadały wyposażenia, choć wśród przepalonych kości niekiedy znajdowały się krzemienie, czasem przepalone. Jest to być może przypadek, jako że cmentarzysko zostało założone na osadzie wielokulturowej dość bogatej w odpadki krzemienne. Być może podczas zbierania przepalonych kości do popielnicy przypadkowo zbierano i krzemienie, zwłaszcza że są to nieforemne odłupki.

Tegoroczny materiał nic nowego nie wnosi do chronologii cmentarzyska. Wszystkie formy mieszczą się w przedziale IV-V okres epoki brązu.

Kutno, st. 6, gm. loco, woj. płockie patrz młodszy okres przedrzymski — okres wpływów rzymskich

**Łódź-Józefów, st. 5 ul. Kolum-
 ny 36a**

Uniwersytet Łódzki Katedra Archeologii

Badania prowadzili mgr Paweł Zawilski i Mariusz Rychter. Osada kultury łużyckiej z epoki brązu.

Stanowisko położone jest nad rzeką Olechówką, na niewielkim wyniesieniu, na wschód od ulicy Rzgowskiej.

Badania miały charakter ratowniczy. Objęły swoim zasięgiem piaszczystą skarpgę powstałą po częściowej niwelacji wyniesienia. W profilu skarpy zaobserwowano 7 jam osadniczych o gł. od 1,2 do 1,6 m. Największa z nich (prawdopodobnie ziemianka) o wymiarach 2,5 x 3 m miała nieregularny, owalny kształt. Jej wypełnisko stanowiła brunatnoszara ziemia, w której znaleziono liczne ułamki naczyń glinianych i fragm. polepy.

Materiał ceramiczny można datować na IV/V okres epoki brązu.

Badania będą kontynuowane.